unu

No. 2 avantgardă literară

■ ■ ■ maiu 1928 ■ ■ ■

LINII FRÎNTE

GOGÓ

Gogó este o mustață cu domiciliul permanent pe buza de sus, depe care nu s'a dislipit niciodată căci aparține unui om cu voință incomensurabilă, pripășit într'un tîrg cu ploșnițe, lipitori, șopîrle și raci.

Asaltat printr'o șarjă dibace de către sexul femenin al tîrgului, din condescendență pentru acesta, n'a opus nici-o rezistență atacului, rămânînd timp de 1812 zile prizonierul lor.

Incercîndu-și norocul într'un vestit club situat pe o grădină suspendată, fù repede deposedat de toată averea lui mobilă. Mîhnit, se'nchise într'un șopron și'nvărti într'una 231 ore roata unui automobil de curse, crezînd că va putea astfel pleca din orașul unde pățise lucruri așa de neplăcute.

Pentru a putea scăpa din inchisoarea durerilor sale, el inventă o tactică de luptă: începù să salute cît mai grațios toate doamnele și domnișoarele din oraș, neuitînd să-și netezească mustața cu mîna stîngă, să deschidă gura spre a arătă dinții săi de porțelan fin și să ofere în mod gratuit o fotografie în mărime naturală, înfățișînd pe „Gogó dormind“.

■

Impresionate de stima ce le purta, printr'un congres grandios, ele cerură și obținură înființarea unui aerodrom, a cărui înzestrare și conducere fură încredințate lui Gogó.

Primul zbor îl făcù Gogó, întovărășit fiind de patru doamne și opt căpățîne curechi. Ajuns la 2400 metri înălțime, el își asvîrli pălăria pămîntului, spre a salută pe cei rămași.

Doamnele, după un zbor de 45 minute, văzînd că rochiile ce le poartă numai sînt la modă, intervenirǎ, cu ajutorul curechilor, încetarea zborului. Printr'o genială manevră, Gogó scoborî aeroplanul pe acelaș loc de unde se ridicase, fiind primit de 846 mașini de aplauze.

■

După cît-va timp Gogó plictisindu-se, vîndu unui consorțiu american aerodromul cu toate accesoriile lui, iar cu banii primiți înființă o stație de radio-difuziune.

Purtat în fiecare sară pe undele transmițătoare, făcù înconjurul pămîntului, vizitînd toate capitalele în acelaș timp, făcînd mii declarații de dragoste în fiecare sară.

■

Moleșit de fericire, Gogó într'un efort suprem, își arse mustața cu desăvîrșire, se manicură, își luă un abonament anual la un W. C. local de lux și se făcu lipitor de afișe.

moldov.

PAGINĂ

Miresele gîrlelor se închid în serile de dafin
vîntul adulmecă și sfîșie din carnea lor trandafirii
rumenesc vulpile la focul ochilor, tac tenorii lupilor în besnă
bem apa strugurelui, nechezăm spre orzul stelelor

Dar aici te-am răpit așa blondă cum tu ești
coclită gura de nevenirea sărutului de metal
bijuterie inima înverzia sîngele în parcul primăverii
singură în privirea nopții ca un cais din safir albești
sub vioara vîntului e valsul pădurii cu frunzele în bal

De-abia dimineața apele se gudură și ling palmele pămîntului
se tăvălesc în goană munții lor pe cap
es din mucegaiul besnei pomii uimiți în pragul cîmpului
dulăii flămînzi au lătrat după oasele stelelor
ce utopie pentru acești socialiști

Stephane Roll

maimuța și maimuța

— fabulă —

d e s s a i g n e s

sînt
ești
este
sîntem
sînteți
sînt

morală

a fi

s a ș a p a n ă

unu

No. 2 avantgardă literară

■ ■ ■ maiu 1928 ■ ■ ■

239492

unu

No. 3 | avantgardă literară

■ ■ ■ iunie 1928 ■ ■ ■

colaborează: f. brunea, ion călugăru, gheorghe dinu, moldov, saşa pană, stephane roll.

2 lei

MESAJ

Dorohoiul a fost cîndva un ţinut ce l-am posedat. O vizunie unde am compus poeme, am complotat împotriva Siguranţei Statului şi am rîvnit fetele care poartă pantaloni cu dantelă.

Nu m'aş putea lăuda c'am cucerit acest tîrg. L-am avut. Fără vrere, fără sforţare. Dar întru amintirea timpului mai port în loc de monogramă stema judeţului: un rac.

Dorohoieni, sînteţi raci şi aţi văzut sub ochii voştri crescînd un demon. Odată, demonul vostru îşi va aprinde luleaua la jăratecul luceafărului - dar nu veţi înţălege vitejia lui, precum n'aţi înţăles nimic.

Sînteţi guşaţi! Numai unul dintre voi avu îndrăzneala să-şi poarte guşa pe faţă.

Cred însă că e prea multă cinste pentru voi şi atît. Aici sfîrşesc mesajul.

Dat în reşedinţa mea de vară
30. V. 928.

ION CĂLUGĂRU

CUVINTE PE NISIP

TANIA ŞTEFANOVNA

Cenaclul literar al Taniei Ştefanovna se află pe strada Narcis. Tania n'a scris pînă în prezent decît într'un carnet intim ce stă opt ore în poşetă şi 16 ore sub pernă. Carnetul poate fi descifrat numai în faţa oglinzii deoarece are scrisul sugativei. Nu publică: aşteaptă un subiect virgin. E rusoaică pentru (a + a se) induce în greşală. Altfel, e născută într'un tîrg călare pe un părîu botezat de popor „întors" — din cauză că se abate dela regule stabilite de fizică şi curge la deal.

Pentru acest anarchism, nici o hartă oficială nu-l înscrie. Nerecunoaşterea nu împiedică existenţa.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

11 trepieduri și 11 bărbați complectează cenaclul. Intinsă lasciv pe divanul cu scoarțe și perne orientale, Tania este lectura cea mai interesantă a cenaclului — fiind alta veșnic — de 24 ori pe oră și de 60 ori pe minut. Migdalele au privirea absentă, alternînd cu reflexe bizare din Halimă.

Elevă, pe Calea Victoriei; japoneză de pe ceștile de ceai, în kimono, acasă. Dimineața suferă de spleen; noaptea, moleșala patului o predispune la visare (fuge de explicarea viselor după Freud, instinctiv).

Ii place societatea masculină deoarece pisicilor de Angora le place șoarecii.

Semne particulare. Două arcade dentare încrustate violent sub sfîrcul stîng al mingii de lawn-tennis.

■

La ședința de Joi a cenaclului, din lipsă de material, un tînăr cu dicțiunea perfectă rosti discursul lui Kogălniceanu „pentru îmbunătățirea soartei țăranilor". Justificarea morală a cenaclului — condiție s. q. n. — era făcută.

La plecare, gazda servi celor 11 cenacliști 11 cuburi de cîte un cmc. de *Laurus camphora* (conform art. 23 din statut).

BCU Cluj / Central University Library Cluj

■

Ultima oră. Carnetul monden și literar al ziarelor de asară publica cu aldine: „D-ra Tania Ștefanovna, președinta cunoscutului cenaclu literar, s'a imbarcat eri pe un avion tip Potez și a plecat la Berlin. Ținta plecării ar fi Conrad Veidt".

Noaptea, la aflarea noutății, „les onze" — după un duș rece de surprindere — au început să filosofeze. Unii susțineau ca Tania va fi amantă bună, dar soție imposibilă; alții, că poartă în suflet o alchimie de vicii, candoare, poezie, răutăți și blazare; iar cei mai mulți se 'njurau c'au fost *dobitoci.* Și, într'o înțălegere spontană porniră 'n monom,—de-alungul castanilor dăruiți de Kiseleff prin regulamentul organic,—spre Alcazar d'été strigînd

— Jos cenaclele literare"

și purtînd în capul coloanei un placard din care țîșnea în majuscule fosforescente definiția lui Mihail Cosma

LITTÉRATURE:
Le meilleur papier hygiénique du siècle

Saşa Pană

ROUĂ

Drumuri se sbenguie leoarcă de lumină
dar pădurea razelor
duce privighetorile pe mîini
argint din amintiri
ca luna răsare obrazul tău
culcat pe norii blonzi
și buc'ele tl leagănă în priviri
aștepți ca brazii să sune din clopoței
ca o sanie alungă prin iarbă drumul
es margheritele pe cîmpuri ca mieii
și ne învăluie crinii în slavă ca fumul
se desprind din cositor apele
și pîraiele șerpilor
cari au albăstrit nopțile
se închid în pietre albe ca pleoapele.
Iți culci fruntea pe aerul rece ca pe un geam
e vîntul ce deretică prin pomi
și ca păsări ar voi frunzele să sboare de pe ram

Gheorghe Dinu

LINII FRÎNTE

YUSUF

Yusuf e o pată compactă de mărimea unui om, ocupînd un loc în spațiu.

E proprietarul unui palton ferfenițit, a unei pălării de două ori mai mare decît capul său, a unui pantof drept și o gheată stîngă—ambele gîtuite în împletituri de sîrme—a unei *singure* cămăși de fascist și a unor unghii îndoliate, fiecare având 15 cm. lungime.

E întotdeauna aferat, din cauza neîncetatei căutări a memoriei sale și nu ține minte dacă a pierdut-o sau ba. (Legenda spune că din cauza dragostei ce-o purta unei hangițe, care a prefăcut-o (dragostea) în pîine de secară foarte gustoasă și de mare consum).

Are diferite funcțiuni foarte remuneratorii: scutură scoarțele hotelurilor cu ajutorul unei limbi de pantof, fabricată din rahat vanilat; om reclamă de sanatoriu sau azil; transmițător express de telegrame și serv devotat *marelui creator.*

Cînd se'ntîmplă și n'are ce face, întinde în vid mîna dreaptă, închide cocoșește ochii, simulează chiorîitul mațelor și-așteaptă căderea unei grindine cu monezi.

Sătul după aceia, că'și continuă existența, începe să se prepare pentru cea mai îndrăgită plăcere.

Fiind posesorul cele mai vaste colecții de paraziți ce trăiesc numai pe spatele și'n barba lui de pipirig, s'a simțit în stare de asediu și prin unghiile îndoliate a declarat război.

Or, în acest război, el fiind pe o poziție mai bună și avînd la îndemînă forțe mai numeroase de combatere, își bate joc de impotenta armată a paraziților, capturează la fiecare 3 secunde un prizonier, omorîndu-l pe loc și'l asvîrle cu o repeziciune de automat în pipirigul barbei sale, spre exemplu celorlalți combatanți.

Aceasta îi procură o asemenea plăcere, încît își deșurubează gura într'un hohot de rîs, își linge degetele însîngerate cu limba-i înmiresmată în scorțișoară și citește gazetele politice cu susu'n jos, scoțînd sunete fără șir, dar de o muzicalitate excentrică.

■

Bunul său amic *Ghelemele-Ciok,* este un butoi cu rumegătură de ferestrău. Nu'și poate suferi numele, fumează dintr'un trabuc triplu-fum, își face gargară cu drojdie de vin și are o mare dorință pe care o ține în secret față de sine însuși chiar: dorește o continuare a șirii spinării printr'o deasă coadă de stuf, cu ajutorul căreia să se apere de răutatea omenească și de înțepăturile albinelor.

■

Yusuf și Ghelemele-Ciok sînt amici inseparabili de *Pafnuti,* un omuleț mărunțel cît un ardei, susținut de un bastonaș de vanilie, purtînd un clac violet, un smocking de piele lustruit cu vax și având lipit pe buza posterioară un smoc de lînă tigaie încrețită.

In fiecare Duminică, acești trei inseparabili prieteni își pun catalige cu arcuri puternice, strănută la fiecare cinci minute și apasă continu pe automatele Stollwerck, cari exteriorizează caramele lăptoase din vaci proaspete elvețiene.

moldov.

SCURT-CIRCUIT

FILIP BRUNEA

E blond ca o flacără... Dar o flacără de rug sub care se topește un aur cert, care, din generozitate și-l servește drept cerneală, frază sau surîs. Scriind despre Brunea, cineva îmi aruncă pe masă, cu un tangaj de suveniruri, buchetul de zile în care l'am văzut: înalt și hodinitor ca o priveliște, în fiecare gest e comprimat un sbor, o svîcnire — e așezat un peron pentru vulturi.

Dar de ce scriu, cînd vreau să-l prezint pe stadionul acestei coli, pe Brunea, o poemă? De ce acest scurt-circuit, e un instantaneu luat cu magnesium chiar în plină zi? Brunea nu e un

BCU Cluj / Central University Library Cluj

înger. Ingerii nu au umerii lui largi ca un viaduct peste care trece trenul unui cap. Brunea nu e intangibil ca lumea bolților.

Prin sîngele lui — tot blond — îți poci trece mîna ca prin bucle; în ochiul lui cald și comod ca o sofă, un tigru cu năpustirea în umeri e de veghe; sub fiecare pleoapă e un garaj de unde au plecat expedițiile celor mai cutezante aventuri în golul unde el a atins o palmă ca un continent. Printre prietenii crescuți toți în aceeași ardoare, Brunea e crupierul. Eroul lui plimbat prin multe pagini ale *Integralului,* îl iubește împrumutîndu-i tensiunea lui. Brunea e darnic în transfuzii. O limbă bătută cu nestimate e centura de atitudine; o lunetă e pusă după ureche și în fiecare deget e înfășurat un lasso.

Brunea e un înger. Dar un înger cow-boy.

Gazetar de anvergură, a reabilitat la o expresie nouă reportajul devenit morfolit și flasc. E îngrădit cu cărți, care le iubește, sara, ca un zăplaz. E concurent făcînd înconjurul lumii cu un cearcîn. Dar îl iubești dela început pentru inteligența și bunătatea lui pusă sub cuvinte ca după vitrine; îl iubești pentru surîsul lui care-i leagănă ca pe o holdă fața.

— Dar, a reușit să descrie în acest scurt-circuit, tot incendiul tău; dar a putut să sărute, pe aceste vîrfuri, fruntea ta răpită de un șoim pe un pisc...

roll ?

ANTOLOGIE

F. BRUNEA

RĂZBUNAREA LUI PAPUFILI

D-nei M-y

Papufili, adică omul care și-a pierdut memoria într'o Marți, după ce-și consultă nodul batistei, se adresă infailibilui său prieten:

— Scumpul meu Filipapu, crezi tu că sînt fericit ?

— Cred.

Papufili se grăbi să-și oglindească emoția în verigheta soției sale.

După șapte ani de conviețuire plană, am aflat azi, draga mea, că-s fericit. Mulțămesc discreției tale, greu încercate în șapte ani de conviețuire plană.

Și Papufili, făcu conștiincios un nod la batistă, ca să nu uite că-i fericit.

■

Era într'o Marți, tocmai cînd aniversa două deceni dela pierderea memoriei surprinse într'o chelie, o gură, o singură gură, cu patru buze adulterine. Gura purta fracul lui Filipapu și decolteul soției sale.

A doua zi demisionă din funcția de manechin la fabricantul de sicrie.

Se duse la baie unde jură să se răzbune, împușcîndu-se pe cadavrele celor doi mizerabili.

Și pe cînd se îmbrăca, conform unui vechiu obiceiu, ca să NU UITE hotărîrea, își făcu un semn la tîmplă cu revolverul.

E T U V A

PREMII

Societatea Scriitoriilor Romîni a premiat pe Ion Foti, grefier al literelor romîne, autorul romanului fără nici un cititor „Vis și realitate". Și, pentru a-și încununa stupizenia a aruncat ceilalți 10.000 lei—pentru poezie—lui Alfred Moșoiu! Și astfel sculptorul *„Cuvintelor Potrivite", Tudor Arghezi,* POETUL cînd demon, cînd înger, dar veșnic poet a fost învins — (nici nu candidase) — spre oprobiul votanților. Cu ce premii ar putea cîștiga autorul „Strianei" și colaboratorul lui Cărăbuș Tănase, admirația de care se bucură d-l Arghezi? Cerem să se ridice 16 statui de beton armat celor 16 votanți ai d-lui Moș.oiu.

N. Iorga, singur ziditorul unei piramide maculatură mai înaltă cu 120 m. decât cea ridicată pe malurile Nilului de miile de sclavi ai lui Keops, a obținut premiul național pentru proză (100.000 lei).

Cel de poezie, *Ion Minulescu:* au trebuit oficialității două decenii, să vibreze timpanul la acordurile străinului pelerin cîntăreț din trei strune.

„Dar poarta a rămas închisă la glasul artei viitoare.

. . . . . .

Erà prin anul *una mie și nouă sute opt*—îmi pare." 1928: pietrele cu cari a fost primit s'au prefăcut în piedestale.

sașa pană

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■

„HASEFER"

—librărie de artă—cuprinde de două luni, între cei patru pereți de templu al gîndului tipărit, *prima expoziție de cărți de artă franceză*—la noi.

Platina intelectuală universală a veacurilor, cuprinsă în haină de sărbătoare,—literă, desen, hîrtie, legătură,—și-a dat rendez-vous.

Vizitatorul uluit nu știe ce să cerceteze mai întîiu și ce să aleagă. Își pipăie pulsul: 130 pe minut.

■ ■ ■ s. p.

PRIMITE :

■ **Urmuz:** Vitrină de artă nouă. Director George Bogza, — No. 1, 2 și 3. (Str. Carol 80, Cîmpina).

Panait Mușoiu, neobositul traducător de proză substanțială și înteițitorul unei activități mai rodnice în cei ce-o gustă, a tipărit:

■ **Han Ryner:** Din aparițiile lui Ahasverus (30 lei).

■ **B. Liber:** Copilul și căminul părintesc (100 lei).

■ **M. Deshumbert:** Pe lumea cealaltă: raiul și iadul
Pe lumea asta: dureri și bucurii (1 vol 20 lei)

■ **Silvio Pellico:** Despre îndatoririle bărbaților (40 lei).

■ **Clara Guthrie d'Arcis:** Rolul social al femeii (20 lei).

■ **Gatti Gamond:** Despre îndatoririle femeilor (100 lei).

■ **Jean Marèchal:** Progresul omenesc (10 lei).

Traducerile păcătuiesc fiind scrise pentru cei cari nu consideră capul numai cuer pentru pălărie.

Se pot procura la traducător: București V, str. Fluerului, 28.

POȘTA **Igor Gunar**-Iași—Mulțămiri. Clișeele costă pe autori. Poezia pentru „Falanga".

u n u
avantgardă literară

CORESPONDENȚA: **București I,**-Căsuța Poștală, 114
Dorohoi,- I. C. Brătianu, 33.

TIPARUL „GAZETA DOROHOIULUI"--DOROHOI